

Χρόνος και Πνευματικότητα (B)

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Ιωάννη Δ. Καραβιδόπουλου, Καθηγητού Παν/μίου

Σ' όλους αυτούς τους λόγους οφείλεται αυτό που θα ονομάζαμε «φυγή» από το χρόνο, φυγή από το παρόν. Τέτοια φυγή πρέσβευαν και μερικά αρχαία φιλοσοφικά συστήματα, όταν δίδασκαν ότι ο χρόνος και η ύλη είναι εκ φύσεως κακά στοιχεία κι' ο άνθρωπος για να βρει τη λύτρωσή του πρέπει να καταφύγει έξω από την ιστορία, σε μια μυστική ένωση με το θείο. Με ένα τέτοιο όμως μυστικισμό βρισκόμαστε ακριβώς στο αντίθετο του Χριστιανισμού, ο οποίος είναι η συνάντηση του Θεού με τον άνθρωπο μέσα στο χρόνο και στην ιστορία. Ο ίδιος ο Θεός σαρκώνεται μέσα στην ιστορία κι' εκεί μέσα συναντά τον άνθρωπο, μέσα στην αθλιότητα και τη δουλεία του, και δεν απαιτεί τη φυγή του ανθρώπου από τον κόσμο αλλά την μεταμόρφωσή του μέσα στον κόσμο, μαζί με τον κόσμο. [\(περισσότερα...\)](#)